

Toamna

AlinD

Toamnă târzie, ca o boală în trup
Frunzele moarte pe drum se întind
Și e rău și e frig, un tot putrezind
Prin grădini, adunate și arse pe rug

Un soare hain cu dinți friguroși
Cernut prin tonuri, de maro și de gri
Se lasă tăcerea pe alei sângerii
Și totu-i greoi pe ochi somnoroși

Copaci descărnați în topoare se frâng
Sobe, așteaptă, să-i înghită hulpav
Căci gerul se-apropie cu pasul lui grav
Spre cer ofrandă, din hornuri crescând

Totul alunecă tăcut către moarte
Natura-și trăiește, un ciclic sfârșit
Săpându-și mormântul în timpul grăbit
De neaua cea albă va fi acoperit.